KVINNORNAS TIDNING

N:o 22. 4:de årg. 1 Juni 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
» sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.
Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: *Vallgatan 27, Göteborg.* Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6:—. 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—.
Lösnummer 15 öre.
Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utlandskrönika i sammandrag.
Erfarenheter och intryck från en resa. Av R. B.
Lösdrivarelagen. Av Hilda Sachs.
Den nye Adam. Av Opal.
Hemligheten II. Livets andedräkt.
Bävrar och råttor.
Vid porten. Av Eira Brehm.
Pythagoras regel. Hur uppnår man sitt högsta kraftplan? Av ***.
Mödrar.
Lilith. Roman av Florence Warden.

——::——

Utlandskrönika i sammandrag.

De närmaste veckorna komma att bli av avgörande betydelse för Europas öde. Frågan gäller, om Tyskland skall få en regering som är villig att på basis av sakkunnigekommitténs förslag medverka till skadeståndsproblemets snabba och fredliga lösning, eller ett kabinett, som mer eller mindre öppet skall bekänna sig som motståndare till uppfyllelsepolitiken. Den hittillsvarande ministären Marx, bakom vilken det högersinnade folkpartiet, centrum och de radikala demokraterna stått, har ingivit sin avskedsansökan, men kvarstår tills ny regering bildats. Denna regeringsbildning synes ytterligt svår. Det tysk-nationella (konservativa) partiet, som vid riksdagsvalet vann så stor framgång, gör anspråk på att bliva representerat i regeringen, men måste söka förbindelse med andra borgerliga partier för att få till stånd en regeringsduglig koalition. Det förhandlas härom och köpslås om villkoren. Stötestenen är skadeståndsfrågan, där folkpartiet och centrum intaga en fredsvänligare hållning än de tysknationella.

Efter att ha konfererat med olika partiledare har rikspresidenten uppdragit åt hittillsvarande rikskansler Marx att försöka bilda ny regering.

Vid tyska riksdagens öppnande kom det till oerhörda scener. För att visa sitt misshag med vissa politiska moståndare, särskilt Ludendorff och amiral Tirpitz trakterade kommunisterna barntrumpeter, signalhorn och visselpipor samt sjöngo "Internationalen". Högern svarade med "Deutschland, Deutschland über alles". — En korrespondent skriver: "Man trodde sig försatt till ett dårhus". — På diplomatläktaren syntes flertalet av utländska ministrar i Berlin, inför vilka man sålunda demonstrerade det tyska folkets söndring och inbördeshat. Vilken brist på ansvarskänsla och värdighet!

Enligt tidigare meddelat beslut träder Poincarés regering tillbaka den 1 juni för att ersättas av en vänsterregering. Chef blir troligen Herriot, men sammansättningen i övrigt är, när detta skrives, icke känd. Även här lägga partislitningarne hinder i vägen för ett raskt avgörande.

England har visat Italien ett mycket stort tillmötesgående genom att till detsamma avträda Tyska Ost-Afrika, vilket England erövrade under kriget och omkristnade till Jubaland. Löfte om gåvan gavs redan 1915, då Italiens vänskap, som bekant, icke kunde betalas högt nog, men England har icke visat sig alltför angeläget att infria förbindelsen. Nu har det emellertid skett efter starka påtryckningar av Mussolini. Stor patriotisk hänförelse i Italien!

Engelska regeringen, som tidigare deklarerat både freds- och avrustningsvilja, har nu framlagt förslag till reorganisation av Englands luftflotta vilken härigenom skulle nå en ofantlig styrka både i fråga om försvar och — angrepp! Det blåser nog inga fredliga vindar ute i världen — ännu.

Japanska regeringen har beslutat inlägga protest mot den amerikanska invandringslagen såsom stridande mot tidigare amerikansk-japanska fördrag.

Ett litet glatt meddelande kommer från Österrike. Det ljusnar över landet. Fattigdomen viker och de ekonmiska förhållandena förbättras.

——::——

Bävrar och råttor.

"En del människor äro till sin natur bävrar, andra äro råttor", förklarar amerikanske arbetsministern. "Folket som först kom till Amerika var av bävertyp. De byggde upp riket, därför att det var deras natur att bygga. Sedan kom råttfolket och kröp in under golvet till det hus, som de andra byggt. Och där försöka de nu att gnaga sönder och förstöra de andras samhällsbyggande verk. De göra det helt enkelt därför att det är deras natur att förstöra".

Civilisationen stiger, när bävermänniskorna äro talrikare i ett land än råttfolket. Men när råttfolket får övertaget, då går civilisationen under. När allt är förstört, sönderslita råttorna varandra och därmed är slutet nått".

——::——

Svenska Kvinnors Medborgareförbund

har i Liljewalchs konsthall i Stockholm anordnat en intressant och instruktiv utställning, avsedd att belysa olika arbetsområden för kvinnor. Utom de praktiska demonstrationer, som i tillgängliga fall äga rum och åskådliggöra själva arbetet, finnas tabeller med statistiska uppgifter angående tid och kostnad för utbildningen somt löneförhållanden m. m. Utställningen hålles öppen till den 9 juni.

——::——

Kvinnors statstjänst.

Första kammaren har avslagit fröknarna Hesselgrens och Tamms motioner om ikraftträdande den 1 juli 1924 av lagen om kvinnas behörighet att inneha statstjänst i fråga om tjänster i elfte lönegraden eller högre grad.

Erfarenheter och intryck

från en resa våren 1924.

Av

R. B.

II.

I Paris. På genomresa.

Hur olikt är här inte sen den tid för flera år sedan då jag som ung konststuderande arbetade här. Nästan alla de gamla droskorna ha försvunnit. Bilar, bilar, vart man vänder sig. I en bakgata har en häst skadats och trafiken stoppats för en stund. Så långt man kan se, ja i det oändliga tycks det, stå bilarna väntande åt båda hållen. Och detta i en bakgata. Undrar hur det skulle sett ut om det skett på en av de stora gatorna! Men trafiken är väl ordnad. En expert på området från Amerika har varit här och ordnat det hela efter amerikanskt mönster.

Även här har kriget satt sina djupa spår. Bleka, magra, nervösa typer. Och hur kunna de vara annat efter krigets årslånga nervslitande erfarenheter. Men nu vilja de glömma. De vilja leva i ett rus av lycka, glömma vedermödorna i dansens yra, njuta . . . Därför måla de sina bleka kinder och läppar så att de lysa i rödaste karmin. Men blickarna äro så oroliga, så trötta, åh, så trötta —

Långsamt skola nationerna återhämta sig. För vart krig allt långsammare, ty för varje år som går genomträngas massorna mer av broderskapsidéerna — omfattande alla folk ej blott det egna — kulturen når de djupaste leden, medkänslan verkar såsom en levande kraft i allas hjärtan, släktet blir alltmer förfinat, förädlat. Genom kongresserna och det internationella samarbetet folken emellan känner sig vårt släkte alltmer såsom en enda stor familj. Och vem kan annat än avsky blodiga strider inom en familj!

Såsom skapare ligger det i vår makt att göra jorden till ett paradis. Måtte dess glans bland rymdens små och stora världar ej förblekna — genom hat, hat . . . . Må den ej till slut slockna i rymden, en felslagen förhoppning, därför att jagen och nationerna isolera sig i själviskhetens, hatets kyla . . . Då jag i dessa tankar vandrar bland världsstadens folk, ringa i mina öron vår store Tegnérs ord:

Du, som hämnd och hat förkunnar
i din egen himmels namn,
ser du icke, himlen unnar
rum åt alla i sin famn.

Vet du på din levnads gåta
något tröstligare svar
än att älska och förlåta
sönerna av samma far?

Det är en glädje att återse Louvre. Hur ofta gick jag ej hit under min studietid. Nästan varje dag efter slutat arbete skyndade jag per Metro (underjordisk järnväg) hit ned, där jag snart kände mig fullt hemmastadd och ivrigt tecknade och målade.

Det är som att möta gamla vänner när jag åter står framför de tavlor och skulpturer som jag den gången så djupt levde mig in i. Dock synas de mig ej alldeles som förr. De ha ej kunnat förändras, de äro ju desamma, varje ljus och skugga, detalj efter detalj . . . och dock . . . Jag förnimmer dem såsom levande med ett nytt liv, skönare, mer fulländat. Det måste då vara jag själv som uppfattar dem på ett annat sätt.

Jag ryckes ur mna betraktelser av taktfast tramp av många fötter. Unga pensionsdamer med lärarinnorna i tèten njuta av konst. De stanna ej framför många av verken — lunchtimmen är snart inne — men när de komma till Monna Lisa hålles ett litet tal och det skrives ivrigt i små notisböcker. Och sedan bär det av i språngmarsch till Apollogalleriets kronjuveler. Där har en guide fått tag i en ung främling som förstrött lyssnar till den monotona utanläxan. Den unge dandyn är där pliktskyldigast, gäspar åter och åter och längtar att slippa loss och få flanera i solskenet längs den mycket intressantare Rue Rivoli. —

Där framför ett av Leonardo da Vincis mästerverk står ett ungt par. De äro nog bönder, kanske hantverkare, för första gången försatta till denna värld av under. De stå alldeles tysta, betagna, hon med hopknäppta händer, han med ett uttryck av stilla hänförelse. Glömska av allt utom tavlan framför sig leva de för stunden på ett högre tillvarelseplan. Något nytt har kommit in i deras liv. Med denna känsla av andakt inför ett stort verk måste deras livssyn bliva fördjupad och vidgad. För den ödmjuke, den andaktsfulle blottar ett stort konstverk sin inre skönhet och rikedom. —

På tåget genom Schweiz.

Vilken härlig förnimmelse att efter en lång och tröttsam resa vakna upp bland Alpernas snö! Aldrig skall jag glömma när vi i det tidiga morgondiset nys skymtade de första snöiga bergmassorna i fjärran, belysta av den uppgående solen. Oförgätliga tavla, full av majestätisk skönhet. Nu förstår jag varför vise män älska att bo bland bergen. Här stämmes sinnet till andakt och begrundan. Här måste man förnimma evigheten i den stora tystnaden. — —

Där uppe, så högt att man knappt kan skönja dem, ligga små hyddor, påminnande om fågelnästen, fastlimmade vid bråddjupen. "Hur kunna de leva där om de ha små barn?", undrar min reskamrat. Ja, det är mig en gåta. De göra väl som bergsborna i Italien, binda de små i ett långt rep vid stugdörren när de gå till sitt arbete — och lita på Försynen.

Nu bär det nedför. Ett och annat grönskande olivträd visar att vi kommit förbi snöregionen. Mil efter mil av kala pilträd, påminnande om slätterna hemma i Skåne. Men den ringaste svenske torpare skulle nog vägra att bo i de stugor vi ila förbi, så torftiga och fallfärdiga synas de flesta. Men fattigdomen tynger ej folket. En rakryggad, vacker kvinna i målerisk dräkt står i dörren till en av de uslaste kojorna och viftar leende åt oss. Vi ha kommit till landet, där människorna le, där livsglädjen lyser ur ögonen. Man blir varm om hjärtat. Den stele nordbon, van att sluta sig inom sitt "skal" och vandra med allvarligt, högtidligt ansikte bland sina medmänniskor tinar så småningom upp . . .

(Forts.).

(Eftertryck förbjudes).

Lösdrivarlagen och kvinnorna.

Av *HILDA SACHS.*

Svenska Kvinnors Medborgarförbunds artikelserie.

För en del år sedan, då ännu tvångsarbetsanstalten för kvinnor var förlagd till det gamla kvinnofängelset i Norrköping, kunde man i en arbetssal fylld med till större delen yngre kvinnor få se en förkommen stackars gumma sitta ensam i ett hörn och repa drev eller sy på en säck. Hon var den enda av dem därinne, som var dömd såsom lösdriverska i egentlig mening: "Var som sysslolös stryker omkring från ort till annan. . ." Vid ett besök funnos inom hela anstalten räknat 6 dömda på samma sätt som hon mot 156, som befunno sig där på grund av ett av samhället särskilt mot kvinnor riktat sexuellt moralbud. För att finna hur man kunde som straff för osedligt levnadssätt behandla kvinnor som lösdrivare får man gå tillbaka till ett kommittébetänkande som låg till grund för en av k. m:t vid 1885 års riksdag framlagd proposition, där det i motiveringen heter:

"Till nu avhandlade klass av lösdrivare måste räknas jämväl prostituerade, vilkas genom skörlevnad förvärvade tillgångar icke böra fritaga dem från den behandling, som här avses . . ."

Något fanns dock, som fritog dem från denna behandling nämligen inskrivningen och lydnaden under dess särskilda bestämmelser. Emellertid blev denna institution, den s. k. reglementeringen äntligen avskaffad, och i de stackars kvinnornas hjärnor skulle den saltomortalen göras, att för det som förut varit tillåtet skulle de nu straffas. Man fick dock ej kalla det så: det var uppfostran, ej straff, att sättas på en tvångsarbetsanstalt. Varför man förut inte strax unnat dem denna sedelärande behandling utan låtit dem till någon tid friköpa sig genom att grundligt förskriva sig till det yrke, från vilket man ville avhålla dem, detta förklarades ej. Anstalten flyttades till Landskrona, och för att ta bort varje bismak av straff flyttades den även från att lyda under fångvården och sorterar nu under socialdepartementet.

På många håll ansågs det fortsatta tillämpandet av lösdrivarlagen som ett slags provisorium. Vid reglemeneteringens avskaffande hade det pekats på fattigvårdslagstiftningskommitténs väntade förslag till ny lösdrivarlag med hopp att denna skulle ge en ny och bättre lösning. Förslaget kom, och det befanns att just i fråga om kvinnors hemfallande under lagen höll den sig helt och hållet vid det gamla.

Vad behandlingen av de dömda angår vill den däremot göra en hel del reformer. Redan vid varningen skulle en mycket human sådan företas. Kvinnorna klaga ofta att polisens första ingripande skadar dem i hög grad: om de ha arbete vänder den sig till arbetsgivaren, gör förfrågningar om dem och meddelar var de anträffats o. s. v. Nu skulle säkert större försiktighet iakttagas, när det heter, att polisen "bör vara den varnade behjälplig med anskaffande av arbete, husrum och uppehälle". Som detta inte alltid torde vara en lätt sak, befaras emellertid att i en del fall varningarna på denna grund komma att utebli. Vidare säger förslaget att "det bör vara den häktade förmenat att anlita biträde vid förhör inför länsstyrelsen".

På ett sätt skulle den nya lagen bli strängare: det anses att kortare perioder inte förslå för det uppfostrande syftet, det skulle aldrig dömas till mindre än två år. Styrelsen för anstalten skulle dessutom hos kungl. befallningshavande kunna göra framställning om ännu längre anstaltsvistelse för den, som kan anses behöva sådan. Däremot skulle den, som visar gott uppförande, kunna redan innan de två åren förlupit dock icke före ett år efter intagandet — överlämnas till lämplig anstalt, förening eller enskild person, s. k. försöksutskrivning.

Som en stor förbättring anse de, som ha vård om de intagna, den ändringen, att den frigivna inte längre skulle förpassas till den ort, där hon blivit anhållen. De flesta komma från Stockholm, och då de återvända mötas de av forna vänner, bekanta och värdinnor. Att detta icke underlättar övergången till ett nytt levnadssätt säger sig självt. De skulle nu i stället sändas till det ställe, där styrelsen skaffar dem arbete.

Ett drag av något patriarkaliskt syns vila över dessa förslag — om till det bättre eller sämre skall vara osagt. Där det personliga omdömet hos de ledande skall spela in i behandlingen i så hög grad, beror så mycket på den psykologiska blicken, och det kan sägas att även den förträffligaste sådan ej heller alltid är nog. En tendens har visats att så mycket som möjligt få kvinnlig hjälp vid det uppfostrande arbetet, man har sålunda anställt kvinnliga assistenter. Vid innevarande riksdag har motion framlagts om en kvinnlig kurator, som skulle vara de frigivna behjälplig, men denna motion blev avslagen.

Den frågan måste göras om detta system är verksamt. I gamla dagar beräknades att 96 proc. av de inskrivna återvände till sitt forna levnadssätt, och ungefär lika många anses även nu göra denna återgång. Direktören för den nuvarande tvångsarbetsanstalten har i en tidningsartikel uttalat, att han för sin del icke funnit att vistelsen i Landskrona åstadkommit någon förbättring bland de intagna kvinnorna, och styrelsen för anstalten har i sitt yttrande över lagförslaget påpekat, att kvinnliga lösdrivare av detta slag icke borde hemfalla under den vanliga lösdrivarlagen. Ännu längre går medicinalstyrelsen, som anser att de prostituerade varken böra straffas eller föras till korrektionsanstalter.

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

(Inf. gen. Göteb. Tandläkaresällskap)
Tandläkare Anne-Marie Heijde
Vasaplatsen 1. Telefon 15500.
Rådfrågning: Vard. 1/2 2—1/2 3, övriga tider efter avtal.

Frottéer
100 cm. bred, realiseras till
Kr. 2^90 per meter.
Friberg & Anderson
Kungsportsplatsen 1.

Att ett system, som från så auktoritativt håll förklaras ineffektivt, fortfarande härskar må väl förvåna. Allmänt känt är att endast ett fåtal kvinnor, som ägna sig åt yrket falla i myndigheternas våld, och de som göra det ändra sig endast sällan. Skulle då boten vara den, som polismästaren i Paris angav för Josephine Botler, när hon samtalade med honom om reglementeringens avskaffande: "Flera häktningar, allt flera häktningar!" Säkerligen inte. Man bortför och stänger in över ett hundratal kvinnor, och naturligtvis komma lika många i stället. Man har fortfarande en polisavdelning enkom för dem, bestående av en kommissarie, en överkonstapel och tio konstaplar, som patrullera och ett par gånger i veckan anställa razzior. De, som infångas, måste ovillkorligen fråga sig, varför just de skola råka fast, då de veta, att så många andra gå fria. Ej under att de förklara, att intet gör dem så råa som att behandlas av polisen. "Då bli vi vilddjur!" utbrista de.

Den nya lagen mot könssjukdomar har under de fem år den varit i kraft visat sig mycket verksam, detta naturligtvis främst på den grund att den riktar sig mot både män och kvinnor. Det borde kunna inses att lika litet som det kan hjälpa mot sjukdomarna att ingripa endast mot den ena parten, kan ett dylikt förfaringssätt hjälpa mot prostitutionen. Men i sina försök att motarbeta denna har samhället aldrig utmärkt sig för någon konsekvens. "Huvudsaken", säger professor J. E. Johansson i sin reservation till reglementeringskommitténs betänkande, "har varit att man haft tillfälle att ingripa". Såsom enda medlet framhåller han höjandet av männens ansvarskänsla: "Men att man skulle lyckas höja ansvarskänslan hos en individ genom att mot en annan rikta ett inskridande, för vilket den förre aldrig kan bli föremål, det är alltför orimligt".

Härtill kan fogas att förfaringssättet även är ägnat att medföra fara: genom att det inskrides mot den ena parten känner sig den andra skuldfri. Ja, än mer: männen ingripa mot kvinnornas osedlighet och känna sig sedan ha gjort något för sedligheten.

Förslaget till ny lösdrivarlag kommer inte upp vid denna riksdag. Det gäller att nu väcka en kraftig opinion mot att kvinnor spärras in utan nytta och påsättas en stämpel, som kan skada hela deras liv. Det gäller att avlägsna ett värn för den manliga ansvarslösheten. Ett samhällsont kan icke allvarligt bekämpas utan att män och kvinnor strida däremot under lika ansvar och med förenade krafter.

——::——

PÄRLOR
JUVELER
i modern infattning fördelaktigast
hos
K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Förlovar
eller
Gifter
Ni Eder, så annonsera det i
GÖTEBORGS
MORGONPOST
Alla Edra vänner, läsa den tidningen.
Läst i varje bildat hem i västra Sverige.

NADCO
HEMFÄRGER

Den nye Adam.

Medan kvinnorna i vårt land ännu taga de första något räddhågade stegen på självförsörjningens bana och nöja sig med jämförelsevis lågt avlönade anställningar eller med riskfria egna små företag, operera de självförsörjande kvinnorna i de mera betydande länderna med deras rika möjligheter i större och djärvare stil. Bredvid små kvinnliga löntagare och företagare finner man massor av kvinnor, vilka i kraft av talanger, mod, energi, affärsgeni och stora kunskaper kunna glädja sig åt mycket goda inkomster. Även som gifta fortsätta de i regel med sitt förvärvsarbete, vilket skänker dem alltför stor tillfredsställelse och reveny, för att de skulle vilja avstå från det.

Denna nya, ekonmiskt självständiga kvinnotyp har icke samma manliga ideal som gångna tiders kvinnor, vilka i mannen framförallt sågo beskyddaren och försörjaren.

Den nya Eva rör sig fritt och tryggt i världen och tar vara på sig själv. Hon behöver icke, som oldmodern, skyddas av en man med bistert hopdragna ögonbryn och en mullrande bas, som när den på sin tid hördes, gjorde både hustru, barn och tjänstefolk svaga i knävecken. Denna otidsenliga typ behagar inte alls den modärna Eva.

Själv sittande med goda inkomster kan hon — vilket hennes oldmoder icke kunde — vid valet av make helt bortse från hans förmåga att förtjäna pängar. Våra dagars manlige mammonstjänare lämnar henne fullständigt kall. Varför skulle hon gifta sig och bilda hem med denne man, som drunknar i arbete, som kommer hem tröttkörd, förbi av jäkt, oro och missräkningar med krav på att under den lediga tiden få vara i fred med sina cigarrer, sina tidningar och vars enda intresse är att göra pängar eller karriär?

Nej, den modärna välsituerade Eva önskar en Adam av ny typ, icke på något sätt femininiserad men älskvärd, ridderlig, förfinad, med ideella och gärna konstnärliga intressen, god, glad och förstående, en man som hon älskar icke för de mångsiffriga talen i hans taxeringsuppgifter, utan för hans eget personliga värdes skull.

En annan fråga är vad den nye idealistiskt anlagde Adam tycker om den modärna mammonstjänande Eva.

Opal.

——::——

Såsom vid vandringen uppför ett berg är det även i livet. Ju högre vi komma upp, desto brantare blir vår väg och allt omkring oss mera öde. Vår synkrets vidgas visserligen, men vår omgivning blir ödsligare.

Eötvös.

*

Det är förunderligt med långt och kort i denna världen: all prövning synes så lång, innan den kommer och medan den varar, men den synes så kort, när den är förbi; och med glädjen är det omvänt.

O. Möller.

——::——

Ett större parti nyinkomna
Dräkt-Tyger
Matelassé
130 cm. bred
i prima helyllekvalitéer även passande för Promenad-Klädningar, finnas i alla ljusa och - mörka färger samt svart -
bortslumpas pr meter 5.90
SPECIALAFFÄR för TYGER
TEXTIL
MAGASINET A/B
40 KUNGSGATAN 40

Hemligheten.

Livets andedräkt.

II.

När den av oss i föregående nummer efter "Sunday Express" citerade engelske förf. James Douglas sökt nyckeln till den hemlighet, som innesluter hälsa, långt liv och bibehållen själslig spänstighet, har han i ett upprop vänt sig till sitt lands hundraåringar för att få höra deras åsikter i ämnet.

Det är, skriver han i sin tidning, en sak, som jag återfinner i nästan varje svar på min enquête. Det är inget förslag till diet eller någon sorts yttre träning. Det är inget avhållsamhetssystem. Det är ingenting fysiskt alls. Det är super-fysiskt. Vad är detta? Det är helt enkelt ett glatt accepterande av livet såsom någonting gott och ej ett ont. Det är en fröjd över att leva. En glädje över det stora undret, att man finns till. Det är tillfredsställelse, jämvikt till kropp och själ, harmoni mellan de billioner celler, som tillsammans bilda den mest fullkomliga maskin i världen — människan. Det är med ett ord själva livsrytmen man framhåller.

Alla de stora religionerna från Österlandet (Västerlandet har ej givit upphov till någon religion), uppenbara fridens väg för dem, som ha öron att höra. De hjälpa den plågade själen att leva och röras efter livsrytmen. De, som äro i stånd att tränga igenom dogmernas pansar in till religionens fördolda hemlighet, behöva ingen hjälp. Men Västern har förlorat förmågan att tränga igenom teologiens kalla stål. Den saknar andaktskänsla och trosblick. Den har upphört att sätta tro till yttre bekännelser och melodiösa liturgier. Den enda andliga passion, som den har kvar, är syndakänsla. Syndakänslan har ej blivit dödad genom vetenskapens storartade utveckling. Den är evig.

Synd är ett brott mot livets dolda rytm. Den fyller själens lönkamrar med oro och melankoli. Den förmörkar självkänslans himmel. Den rör upp tankens hav. Den släcker ensamhetens stjärnor. Synden är ej ett brott mot den mänskliga lagen. Den är ett brott mot livets lag. Det är hennes obotfärdiga hjärtas hårdhet, som ådrager människan vrede, vedermöda och ångest.

Det finns millioner män och kvinnor, som äro olyckliga, emedan de hava förhärdat sina hjärtan och ej kunna finna någon hjälp i den hävdvunna konventionella religionen. De kunna ej förstå kyrkornas tekniska jargon. De äro ur stämning och ur gängorna. Deras inre jäser av disharmoni och dissonanser. De finna ingen frid varken i arbete eller nöjen. De känna övermättnad av ständigt nya sensationer. Deras själ irrar sorgsen genom de ödsliga öknar, vari de införas av sina sinnen. De söka vila på många olika sätt och finna ingen".

Därefter går författaren över till botemedlet för detta den modärna människans onda. Man förstår, att han själv prövat det och att det givit honom hälsan åter.

Vid ett första och hastigt påseende måste detta botemedel synas både säreget och föga förtroendeingivande. Det är därför på sin plats att tillfoga en förklaring, att det icke är fråga om en hemlighet som mr. Douglas själv utfunderat — den är uråldrig och han har funnit den i olika av Österlandets lärosystem.

Detta botemedel, fortsätter förf., är så enkelt att var och en kan fatta det, om han är villig att bli som ett litet barn. Det är tillgängligt för alla. I brist på en bättre benämning kallas detta system för skapande eller läkande rytm. Den okunnigaste, mest enfaldige kan lära sig dess alfabet. Ett barn kan behärska det. Men det har en oändlig betydelse.

Rytmens kraft beror av det enkla faktum, att andedräkten är den förenande länken mellan själ och ande. Lär er att andas rytmiskt, och livsvågen skall välla in i varje cell av er kropp. Egna en halvtimme varje morgon och afton åt andningens under. 1) Lägg er ner raklång på ryggen och andas in lugnt och stilla, under det ni räknar till tre, fem, sju eller nio. 2) Håll andan och sträck ut era armar och ben, under det att ni räknar till samma tal. 3) Andas ut, under det ni räknar till samma tal och lugnt och stilla låter era armar och ben slappna till. 4) Till sist bör ni åter, fortfarande med slappa muskler, hållan andan, under det ni räknar till samma tal. Andningsrytmen skall sammanfalla med hjärtats slag.

Detta är den enklaste övningen i systemet. Det finns många andra. Men de äro alla grundade på samma princip: kroppens sträckning och tillslappnande i samband med in- och utandning. Till en början kommer ni att finna det svårt att räkna till mer än tre eller fem. Men så småningom komma musklernas och lungornas vilo- och rörelseperioder att bli fullt naturliga. Det blir ej längre nödvändigt att räkna. Rytmen blir lugn och jämn, utan ansträngning.

Sedan kan ni träna er själ lika väl som era muskler och era lungor. Ni kan tänka rytmiskt. Vad för tankar? De högsta tankar, som ni kan åstadkomma. Det finns ingen gräns för sinnets lyftning. Ni kan vara okunnig och obildad. Det gör ingenting. Höj ert sinne till de bästa och högsta tankar ni äger, och rytmens frid och ro skall flöda genom hela er varelse.

Förlora ej modet, om ni misslyckas i början. Försök morgon och

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.
för alltid på lager alla
VISKAFORS
skodon till fabrikspriser.

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
GÖTEBORG STOCKHOLM
100 avdelningskontor i västra och östra Sverige
Grundad år 1848
Egna fonder Kr. 78.750.000
Emottager penningar å sparkasse-, kapital- och depositionsräkning till högsta gällande ränta.
Utlämnar hemsparbössor.
Bankens notariatavdelning förvaltar föreningars och kassors medel, enskilda förmögenheter samt testaments- och förmyndaremedel.
Obligations- och fondavdelningar.
Fullständig bankrörelse i övrigt.

Damväskor och Reseffekter
i olika sorters modeller
och kvalitéer köper ni
alltid billigast hos
John A. Gahm
KORSGATAN 12

BLOMSTER-hälsningar
över hela jorden.
Kungl. Hovleverantör
Beställningar å blommor ombesörjes kostnadsfritt under garanti för omsorgsfullt utförande å alla platser av
Vasa Blomsterhandel
GUSTAF EKMAN
Telefon 4314 — 10365. Telegr. Vasa.
Medlem av Föreningen för blomsterbeställningsförmedling samt de internationella organisationerna F. T. D. i U. S. A. samt B—V. i Tyskland. 6000 medlemmar.
Säg det med Blommor!

Hemligheten med vår
WB Eau de Cologne
ligger i dess utsökta och friska doft, som gör den till en kvalitetsvara.
Till salu i alla specialaffärer.
WURP & BOLL, AKTIEBOLAG
Kungl. Hovleverantör
GÖTEBORG.

MERKUR-TVÅLEN
är även som badtvål den förnämsta.

Gillblads
Modernaste färger
Extra billigt
Silke o. Ylle
Trikåtyger
åter inkommet.
Obs.! Skyltfönstren.

Nyheter i
Grå Moccaskor
inkomna för säsongen uti
A.-B.
HERKULES SKODON
45 Kungsgatan 45.

Offentliga nöjen.

Lilla Teatern.
Lördag och söndag kl. 7 och 9, övriga dagar kl. 8:
Priffe.

Var lunchar man bäst?

Björngårdsvillan Slottskogen
1:sta kl. matsals- och konditori-servering. Musik dagligen. Fjolårets priser sänkta med 20—25 %.
Best. pr tel. 19268.

Vita Bandets Restaurant
Kungsgatan 41. Telefon 107 89.
Slottskogen, vid stora dammen.

kväll att följa mitt råd, tills fridens och glädjens dolda strömmar börja sippra fram inom ert medvetande. Den obetydliga lilla källådern skall småningom bli allt större och kraftigare, tills den fyller hela er varelse. Tänk på bergstoppar, skyar, skogsmarker, sjöar, hav, soluppgång och solnedgång, månsken och stjärnljus och midnattsstillhet, glittrande vattenfall och blommande ängar."

Låt oss slutligen som ett bestyrkande av mr. Douglas' uttalande citera ett orientaliskt arbete om "konsten att andas".

"Den initierade vet, att han genom rytmisk andning kan bringa sig själv i harmonisk vibration med naturen och utveckla sina dolda krafter. Han vet, att han genom kontrollerad andning kan icke blott tillföra sig livskraft utan även frigöra sig från fruktan och oro och andra livsnedsättande sinnesförnimmelser och känslor." (Forts.).

—::—

Jag tycker om skrattet, icke det ironiska, sarkastiska, hånfulla skrattet, utan det ärliga, goda skrattet, som öppnar mun och hjärta, som visar själen på samma gång som tändernas pärlrad.

Victor Hugo.

Vill Ni göra rummet ljust och glatt

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
platsens största sortering hos
A.-B. Carl Johnsson
Kungstorget.

Vid porten.

Det var i förgården till ett fängelse.

Den stora, tunga stenmassan, de tomma sandade gångarna, den höga muren som avskilde området från yttervärlden — allt gav ett intryck av dysterhet och tristess.

Här levde de av samhället utstötta. Utanför muren och innanför voro två skilda världar. Över denna tröskel hade glädjen, lyckan, kärleken ingen väg.

Stenarna, sanden, murarna ropade om övergivenhet och isolering. Hjärtat krympte samman av medlidande med dem, som härinne skördade sina gärningars bittra lön.

Men vad var detta? I vestibulen stod en ensam kvinna, enkelt men snyggt klädd. Hon stod där i dunklet och spanade oavvänt mot de väl igenlåsta gallerdörrarna till en lång, bred gång. Hela hennes varelse uttryckte den högsta spänning och förväntan. Hon strök undan några hårstrån från pannan, rätade förstulet på sin svarta, nötta kappa, gjorde sig liksom i ordning till ett betydelsefullt möte. Ansiktet var slitet, tärt och åldrat. Ett hårt liv, många barn hade satt tydliga spår däri.

Men var kom solskenet ifrån härinne? Vad var det som plötsligt kom detta gamla trötta ansikte att övergjutas av ett varmt skimmer och ögonen att stråla i lycka och fröjd?

I gången bakom gallerdörrarna kom mellan två vaktare en fångklädd man. Hans blick flög oroligt sökande framåt. Nu hade den upptäckt gestalten därute i vestibulen. Ett glädjestrålande uttryck spreds över hans trötta ansikte, ett ljus tändes i hans blick som om en himmel öppnats.

Dörrarna låstes rasslande upp. Två händer möttes, två ögonpar, två hjärtan. Och sida vid sida gingo de bort mot samtalsrummet.

Man och hustru.

Vestibulen var icke längre så mörk, cellerna icke så trånga, stenmassan icke så tung, murarna icke så höga. Ty även hit hade kärleken, den allsmäktige, funnit väg — även här hade den store allförsonaren funnit bo och fäste.

Eira Brehm.

—::—

Ed. W. & Co *Modernaste*
Sommartyger.
Rikt urval. *Låga priser.*
Wahlboms
KUNGSGAT. 29.

Pythagoras regel.

Hur uppnår man sitt högsta kraftplan.

Av * * *

Vad är det — för att nu taga en del frågematerial ur denna tidnings spalter — som gör att vi utan alltför stor rampfeber kunna uppträda i en talarstol, medan vi i ett främmande sällskap känna oss osäkra, oförmögna till varje värdefullt inlägg i konversationen?

Hur är det möjligt att sådant kan existera som i art. "Kaffe och ohyra" i ett av de senaste numren.

Hur kan det förklaras att två arbetarkvinnor, som träffas på en "trappsvale", i stället för att muntert slamra på om allt möjligt endast sävligt upprepa ett och detsamma: "Petterson är kommen". — "Jaså, Petterson är kommen" o. s. v., så som det berättas i den lilla studien "Ett samtal".

Låt oss draga fram ännu några frågor, vilka vi nog litet var göra oss:

Vad beror det på att vi så ofta först *efteråt* veta vad vi vid ett viktigt tillfälle skulle ha sagt, hur vi skulle ha svarat och handlat? Vad ligger bakom vår osäkerhet, vår villrådighet?

Hur kommer det sig, att vi vid diskussioner upptäcka att vi, tvärtemot förmodan, icke hava något av värde att säga, eller att de tankar, vi verkligen hade att framlägga, fly undan, lämnande oss på ett kompromettterande sätt i sticket?

Vad är orsaken till att det, ju äldre vi bli, är allt färre saker i livet som intressera oss?

Svaret på dessa och en mängd andra frågor av det mest växlande innehåll kan formuleras sålunda:

Vi försumma att i vårt liv tillämpa Pythagoras regel!

Och låt oss nu söka förklara detta vid första anblicken överraskande och rätt misstänkta påstående.

Pythagoras var en grekisk filosof som levde redan 500 år före Kristi födelse. Hans "regel" går helt enkelt ut på, att människan varje kväll före insomnandet skall i tanken mönstra och *begrunda* det, som hon under dagens lopp upplevat, tänkt, känt och gjort.

För att väcka läsarens intresse för och förtroende till "Pythagoras regel" skall här citeras ett uttalande av en vår tid närmare stående filosof, vars skarpsinnighet måste tillerkännas vitsord. Det är Schopenhauer, som, direkt häntydande på Pythagoras regel, sålunda yttrar sig om dem, vilka *icke* tillämpa densamma.

"Den som lever fram sitt liv i affärernas och nöjenas larm och utan att någonsin reflektera över sitt förflutna, tvärtom alltjämt bara hasplar av sin levnadstråd, för honom går omtankens, den lugna överläggningens klarhet förlorad. Hans ande blir ett kaos, och en viss förvirring behärskar hans tankevärld, vilket också genast röjer sig i det fragmentariska i hans konversation, som verkar hackelse. Detta är så mycket mera fallet ju större den yttre oron och mängden av intryck och ju mindre hans andes inre verksamhet är."

Vår själ är, såsom tidigare framhållits i artiklarne om "Fantasien", uppsamlingsplatsen för våra erfarenheter och upplevelser. Den har också en annan lika viktig uppgift, vars fullgörande är beroende av vår goda vilja, nämligen att vara den andliga verkstad, där dessa erfarenheter och upplevelser skola analyseras, ordnas, sammanföras, bearbetas och tillgodogöras.

Om vårt själsliv skall bli pulserande eller trögt, rikt eller torvtigt skönt eller vidrigt, om det skall präglas av ordning och reda eller av slarv och vanvård bestämmes sålunda dels av mängden och arten av sinnesintryck, dels av vårt sätt att behandla dem.

Det skvallrar om ett förkrympt, stillastående och fattigt själsliv, när ens tanke och intresse icke finna annat att syssla med, ens tunga ingenting annat att tala om än "Petterssons hemkomst", matlagning, handarbeten, börsnoteringar, affärer, modejournaler, spritvarornas mångfald, jungfrubekymmer eller dylikt.

Intet missförstånd här! Allt detta är tillåtna tankeobjekt på rätt tid och rätt plats, men bli *de* eller något lika betydelselöst *det huvudsakliga* i tankelivet, då är i sanning andligt armod för handen!

Ur artikeln "Kaffe och ohyra" kan man likaledes utläsa ett förtvinat och kraftlöst själsliv: fullständig oförmåga att reagera inför smuts och oordning, att *lida* av vantrevnaden, frånvaron av ett lyckligt minnesliv med en till renlighet sporrande hågkomst av ett nätt och vackert barndomshem, bristen på en rörlig fantasi vilken skulle kunna förespegla trevnaden i ett sådant hem och egga det slöa sinnet till ett beslut om arbetsamhet och pliktuppfyllelse. Denna psyk-asteniska (själsligen kraftlösa) kvinnotyp, håglös, viljesvag och oförmögen att företaga sig något, att försätta sig själv i verksamhet finnes representerad inom alla samhällsklasser. Att denna kvinnotyp i ett *fattigt* hem måste komma att te sig och även vara i särskild grad förskräcklig ligger i sakens natur.

En av de intressantaste processerna i vårt själsliv är idéassociationens.

När vi mottaga ett intryck utifrån t. ex. en läst tidningsartikel, ett hört uttalande, appellerar det till vad som redan finnes i vårt medvetande. Gamla minnen och föreställningar, som på grund av idéassociationen känna sig påverkade av nykomlingen, gå honom till mötes och upptaga honom i sig som ett bestyrkande av något redan känt, ett korrigerande därav eller ett tillskott däri. Det händer också att det nya intrycket, om det är ovälkommet, ignoreras av medvetandet.

Intellektets apperceptiva arbete, införlivandet av nya intryck med den gamla föreställningsmassan, kan ske metodiskt, alltså kritiskt, med verklig eftertanke, på ett ordnande grupperande sätt enligt samma princip som återfinnes i "Pythagoras regel".

Napoleon — den store! — liknade sitt medvetande vid ett skåp med otaliga lådor. Allt befann sig i minutiös ordning och han behövde endast draga ut vissa lådor för att finna det önskade kunskaps- och tankematerialet.

En sådan ordning råder icke hos oss, vanliga människor.

Hur mycket ha vi icke sett, läst, hört, erfarit! Men all denna kunskap har aldrig blivit, i verklig mening,

Extra billigt Porslin
passande för Lantflyttningen.
Rosenlunds Bosättninsmagasin
Rosenlundsgat 8. 2:a Långgat. 34

SIDENHUSET
SPCIALAFFÄR FÖR DAMARTIKLAR.

GLÄNSANDE BADRUM.

Renlighet i badrummet är av största vikt.

VIM är särskilt lämpligt för hastig rengöring och polering av porslin och emaljerade badkar, messingkranar, kakel o. s. v.

Användning av en smula VIM på en fuktig lapp och sedan gnidning med en torr duk gör underverk med endast ringa arbete och tid.

Använd alltid VIM på en fuktig lapp.

Sunlight Såptvål Aktiebolag, Göteborg.

(Eftertryck förbjudes).

Lilith.

ROMAN

Av **Florence Warden.**

Auktoriserad översättning av *Margareta Heijkel.*

5

Det var mer än tacksamhet i hennes ögon då de mötte hans. Han besvarade hennes blick med ett intresse i sina mörkbruna ögon, vilket knappast kunde undgå den gamla damens uppmärksamhet.

— Farväl! sade han och hans röst fick den unga flickan att darra.

— Farväl! viskade hon tillbaka, och tusen, tusen tack!

Han lyfte åter på hatten och red bort.

Lilith blev med avsikt stående på samma ställe och såg efter honom tills en krökning av vägen dolde honom för henne.

Så vände hon sig långsamt om mot modern med en min, som tydligare än ord sade: Seså, börja nu!

Fru Ames stod i den öppna dörren. För en utomstående måste den strid som nu skulle utkämpas mellan henne och dottern synas mycket ojämn. Den lilla åldrande damen med de infallna kinderna, de blida bruna ögonen och det plågade ansiktsuttrycket måste vara som ett rö för vinden i motsats till den unga flickan, som lugnt stod och betraktade den lilla skälvande varelsen.

Ingen av dem talade. Slutligen upptog Lilith samtalet i en vänlig ton, som om hon ville utplåna allt missförstånd och undvika varje förklaring eller diskussion.

— Är det icke ett förtjusande väder? Jag tror, att jag går in efter min hatt och tar en promenad ner till stranden med hundarne.

— Inte ännu, kära barn. Jag måste först tala med dig, sade fru Ames, vars skälvande röst skvallrade om, att hon ämnade genomdriva sin vilja.

— Som du vill, svarade Lilith nervöst.

Modern tillkastade henne en sällsam blick, full av bekymmer och misstro. Så vände hon sig om och gick i förväg förbi byggnaden över planen bakom och satte sig på en bänk. Med händerna sammanknäppta i knäet väntade hon tåligt på att dottern skulle komma till henne.

Lilith stängde dörren i muren och följde långsamt efter modern. Då hon äntligen stod framför fru Ames, var den gamla damens ansikte så lugnt och fridfullt, som om ingenting hänt. Hon såg leende upp till dottern och sade i kärleksfull ton:

— Sätt dig här bredvid mig, kära barn. Du kan väl icke vara rädd för mig och vad jag har att säga dig? Du vet ju, att jag endast lever för dig och att jag, om jag någonsin vållat dig smärta, lider mer därav än du själv.

Ehuru Lilith lydde modern och satte sig bredvid henne, vek det trotsiga uttrycket icke från hennes ansikte. När hon slutligen svarade var hennes röst kall.

— Jag tycker att det knappast lönar mödan att spilla ord på den här saken. Du försatte mig i en mycket obehaglig situation genom ditt utrop och din vreda uppsyn, då jag talade med doktor Mallory. Var det något orätt i det? Jag kunde inte låta honom rida förbi utan att tacka honom — i synnerhet efter det sätt varpå du avskedade honom i morse. Jag tycker att det var mycket ovänligt av dig och förstår dig absolut inte.

Fru Ames lade sin lilla vita hand över dotterns.

— Jo, du förstår det mycket väl, kära barn, sade hon vänligt. Låtsa icke som om det överraskade dig, när jag försöker utföra det program vi kommit överens om. Har vi kanske inte kommit hit uteslutande för att avsöndra oss från världen och för att slippa komma i beröring med nyfikna obekanta människor?

— Men det är väl något helt annat än att ta emot en läkare, när man är sjuk, invände Lilith häftigt.

— Du är icke sjuk, barn.

— Jag var sjuk i går kväll, vidhöll Lilith. Jag skulle ha varit sjuk i dag också, om inte doktor Mallory hjälpt mig i går. Kan du då inte förstå, hur jag lidit de här månaderna och hur förskräckligt det är för mig att vara överlämnad helt och hållet till mig själv och mina egna tankar. Jag talar icke om det och tänker icke oftare på det, än det självt tvingar sig på mig, men vad tjänar det till att försöka dölja, att det plågar mig dag och natt?

Ett uttryck av förskräckelse gled över fru Ames ansikte. För att försöka lugna dottern klappade hon kärleksfullt hennes hand och sade smålende:

— Varför tar du det på det sättet? Du borde för länge sedan hava övervunnit chocken. Se på mig, hur jag bär den. Det var ju överenskommet oss emellan, att vi aldrig skulle häntyda på den mera, att vi skulle betrakta den som något, vilket aldrig hänt. Och jag för min del har troget hållit överenskommelsen. Jag trodde, att du också önskade göra det. Det är förfärligt för mig att se dig på detta sätt falla samman. Det berövar mig allt mitt levnadsmod.

— Mamma, säg icke så!

Då modern syntes nära att brista i gråt, gav dotterns kyla vika för en djup och rörande ömhet.

— Det är ju inte ofta jag faller ihop så här, viskade hon sakta, men ibland överväldigar minnet mig, och den senaste tiden har jag haft så svåra drömmar. De ha hindrat mig att sova. Jag förstår inte, att du gör ett så stort nummer av att jag haft lust att tala med doktorn. Han är ju en främling för oss, han vet ingenting, och jag har naturligtvis inte berättat något för honom.

Fru Ames såg forskande upp till dottern.

— Är du säker på, att du inte förrådde något för honom?

— Jag tycker, att du borde kunna lita på mig, mamma, sade Lilith stelt. Man påstår ju, att ingen kvinna kan bevara en hemlighet, och om jag hade en hemlighet, som uteslutande vore min, skulle jag kanske känna mig frestad att anförtro den till en eller annan. Men den här hemligheten är icke ensamt min — det vet du lika väl som jag!

— Tst! viskade fru Ames skarpt.

Och utan att höja rösten, ålade hon Lilith att icke vidare tala om den avhandlade saken. Efter en liten stund återtog hon i lättare ton:

— Du är en besynnerlig varelse, Ibland kunde man tro, att du upp-

A. LUNDBLADS
Begravningsbyrå
REKOMMENDERAS
Kungsgatan 12. Göteborg.
Tel. 11045, 776 ank. bostaden.

Sänd Eder **Tvätt** till
Tvättanstalten Västkusten
Vegagatan 46. Göteborg. Tel. 44443.
Omsorgsfullt arbete. Snabb leverans.

Varje förståndig husmoder
använder
Pellerins Margarin
i hushållet

Gyllenhamars
PATENTERADE
HAVREGRYN
Spara tid. — FÄRDIGKOKTA på 3 MINUTER. Spara bränsle.
OBS! VÅR HYGIENISKA FÖRPACKNING.

BRÄUTIGAMS KONDITORI
REKOMMENDERAS

vår egendom. Den har icke inarbetats, inordnats i vår föreställningsvärld. Mycket av vad vi inhämtat är bortglömt och det vi ha i behåll är oklart, fragmentariskt, oordentligt upplagrat och svåråtkomligt. Vår tankeverksamhet är icke ett blixtsnabbt överblickande utan ett långsamt och ofta lönlöst sökande — därför stå vi svarslösa i debatten, därför är vår konversation hackelse, därför äro vi vacklande, villrådiga, hållningslösa.

Endast det tankematerial som hör till vårt yrkesarbete eller till något specialintresse är fullständigt och omsorgsfullt ordnat. Hur behagligt "hemma" känna vi oss icke här, hur kunniga, hur säkra! *Så* rustad bestiger man utan fruktan talarstolen, deltar man frimodigt och framgångsrikt i ett meningsutbyte.

Den mottaglighet för intryck som kännetecknar barndoms- och ungdomstiden avtager med åren och bytes slutligen hos mången i sin diametrala motsats.

Det finns framstående psykologer, vilka anse att, för mängdens del, *oemottaglighet* för *nya* intryck d. v. s. sådana som vid sin ankomst icke mötas av besläktade föreställningar hos medvetandet, och *hat* mot sådana som direkt strida mot de gamla åsikterna inträder redan vid en ålder av 25—30 år.

Efter denna tid krymper vår värld så småningom omärkligt tillsammans. Vi gå upp i vårt arbete, i omsorgen om vår ekonomi, vår ställning, vår hälsa, vår trevnad. De nya intryck, vilka som ett livgivande flöde, söka välla in i vår tanke värld avvisa vi. "De intressera oss icke." — "De passa inte ihop med våra åsikter" o. s. v. Det själsliga, till andlig död ledande förstelnandet har börjat —

— — —

För allt det mörka i denna artikel kan som botemedel rekommenderas "Pythagoras regel".

Den modärna psykologien förordar den varmt.

— Tillämpa den, säges det, och ni skall på själslivets områden nå den högsta utveckling som är er möjlig och vilken med visshet överträffar allt vad ni kunnat drömma om. Er uppfattningsförmåga kommer att bli skarpare, ert minne att stegras, edra kunskaper att ökas och att sammanföras till överskådliga, alltid åtkomliga förråd, er förmåga av logiskt tänkande att utvecklas, er fantasi att vinna i livfullhet och friskhet, er karaktär att utformas i god riktning, er viljekraft att nå en oanad styrka — er själ kommer att i verklig mening *leva* och med stigande vitalitet!

Bevis för dessa påståenden kunna ju icke lämnas. De måste hämtas ur den personliga erfarenheten. Det gäller alltså ett experiment. Det är *värt* att göra!

——::——

Allt för våren o. sommaren
— i —
DAM-KOFTOR
har nu inkommit.
Vi erbjuda rikaste urval i såväl eleganta som enklare kvalitéer till
synnerligen låga priser.
HERM. MEETHS A.-B
Vollmers-Meeths

EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL
ÖREBRO KEM.-TEKN. FABRIK
GRUNDAD 1855

till det internationella kvinnorådet.

Kongressen i Köpenhamn tog ett mycket ståtligt förlopp. Utom enskilda rådsöverläggningar upptog programmet flera offentliga möten med föredrag i frågor av intresse för kvinnovärlden samt en hel rad av glänsande fästligheter. Den förnämsta av dessa var det Garden party i Sorgenfri slottsspark, till vilket samtliga kongressledamöter inbjudits av danska kungaparet.

——::——

Kvinnlig företagsamhet.

En ung dam, fröken Elsa Wedel, har i Palladiums byggnad öppnat en modeatelier för hattar och klädningar, benämnd "Ewe". Firman erbjuder inga massmodeller, vilka komma den däri skrudade att igenkänna sig själv i varannan mötande medmänniska, utan *originalmodeller*, sådana som man får vara alldeles ensam om. Vad detta betyder, vet varje äkta kvinnohjärta.

Det är emellertid ännu vargatider för nya företag, och det vill till, att kvinnlig företagsamhet mötes av kvinnlig uppmuntran.

——::——

Tjänstemannen på försäkringskontoret: — Gott, ni vill försäkra ert boningshus och era uthusbyggnader. Hur har ni det ställt i er by? Har ni några möjligheter att släcka en eldsvåda om en sådan skulle bryta ut?

Bonden stryker sig fundersamt om hakan: — Ja, det kan ju alltid hända att det bleve rägn.

Mödrar.

Under kriget anmäldes många soldater som "saknade".

De försvunno, man vet icke vart. Kanske hamnade de i de stora gemensamhetsgravarne, utan att först ha identifierats, kanske togos de tillfånga, kanske knöto de i det främmande landet ömma förbindelser, som kommit dem att glömma hemmet, kanske skola de en dag återvända eller skriva till sin gamla mor. Hur många sådana "kanske" finns det icke för mödrarne till de soldater, vilka från det stora kriget anmälts som "saknade"!

Nyligen omhändertog man på en italiensk asyl en kringirrande ung man, vilken av de läkta blessyrerna att döma varit med i kriget. Han var mycket illa åtgången i både kroppsligt och själsligt hänseende — hörseln och talförmågan voro borta, och han kunde icke på minsta sätt redogöra för sin person.

Asylen efterlyste hans anförvanter. Skulle väl någon vilja kännas vid denna ruin av en människa samt åtaga sig hans vård och underhåll? Fem italienska kvinnor, som sett den okända soldatens porträtt i tidningarna, skyndade att göra anspråk på honom som sin son, försvunnen i kriget, och två av dem gjorde t. o. m. försök att bortföra honom. Även en engelsk dam, också hon moder till en saknad soldat, trodde sig i honom igenkänna sin son. Slutligen lyckades det asylen att identifiera den omhändertagne — det var en ung italienare "saknad" sedan kriget. Han överlämnades till sin mor.

*

En fattig kvinna dog nyligen i Lambeth, England. Det befanns, att hon dött av svält efter att hava avstått från all föda till förmån för sina hungrande barn. I dödsattesten stod: "Död av naturliga orsaker".

——::——

De små människorna svänga piskan över de stora. De röda märken, som lysa efter slagen, kallas sedan av de små människorna fåfänga.

Ellen Key.

BREVLÅDA.

A. E—g, Borås. Samtliga önskade nummer kunna erhållas å vår expedition.

Fil. Kand., Gbg. Vi förstå att tankar av detta slag kunna komma. Men, inte sant, man studerar ju inte *endast* för att undervisa utan också för att lära en smula själv.

I spårvagnen. Å hå! Det där har varit i säck, innan det kom i påse.

"Mor Malena". Välkommen! Det vilja vi väldigt gärna.

Ensam. Det var ju det minsta möjliga. Obs. nästkommande nr, där kommer en artikel att införas, som säkerligen skall intressera er mycket.

E. Ett så direkt angrepp, med utsättande av namn, kan icke med fog göras. Men tillåter ni en del strykningar och ändringar på sätt att kritiken träffar saken och icke institutionen, skola vi gärna reflektera på införande. Det är visserligen skönt att få sjunga ut, men man får också tänka på dem som en sådan adresserad sång träffar. I övrigt finna vi att ni har alldeles rätt i sak och med er skrivelse uttrycks mångas, mångas tanke.

——::——

Stor utförsäljning
av
Vår- & Sommar-Tyger
börjar Måndagen den 2 Juni.

Klädnings-Frotté	från	1.35	pr mtr.
Klädnings--Crêpe	»	0.65	» »
Mousslin, bomull	»	0.75	» »
Mousslin, helylle	»	2.25	» »
Skjort-Hollands	»	1.00	» »
Skjort-Zephyrs	»	1.00	» »
Zephyrs, rutiga	»	1.15	» »
Bomullstyger, randiga	»	0.55	» »
Bomullstyger, rutiga	»	1.00	» »
Voile utsäljas	»	0.60	» »
Kadettyger	»	1.00	» »
Vindtyger	»	0.95	» »
Khakityger	»	1.25	» »
Bomulls-Cover-Coats	»	1.60	» »
Gabardine, Kläde, Cover-Coats, Homespun bortslumpas.			
Badrockstyger	»	3.75	» »
Badlakan	»	5.50	» st.
Badhanddukar	»	1.25	» »
Badskor, gummi	»	4.00	» par
Badmössor	»	0.75	» st.
Badrockar bortslumpas.			

OBS.! Priser och kvalitéer utan konkurrens. OBS.!
A.-B. CARL JOHNSSON,
2 KUNGSTORGET 2.

Internationella kvinnorådets kongress i Köpenhamn.

Internationella kvinnorådet har under den gångna veckan sammanträtt i Köpenhamn.

Denna organisation, som konstituerades 1893 i Chicago, har till huvudändamål att sammanbinda jordens alla kvinnoföreningar och giva dem tillfälle att genom utsedda delegerade mötas för att dryfta dagens kvinnofrågor. Något särskilt arbetsprogram finnes icke. Mottot för verksamheten är: "Allt det I viljen att andra skola göra eder, det gören I ock dem".

De flesta europeiska och ett flertal utomeuropeiska länder äro genom sina kvinnliga nationalråd anslutna

Direkt från lager:
Tyger, Regnkappor, Strandkoftor, Filtar, Linnevaror m. m. utsäljes billigt.
S. Ericson, Klädeslager.
Kungsgatan 32, **2 vån.**

Reskorgar
av pil och rotting från c:a 20—30 kr. i 3 olika storlekar.
Prima arbete.
Vanföreanstaltens Yrkesskola
Tel. 236 & 11513.

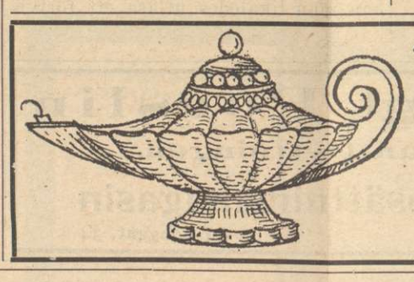
Tenn-Utställning
Konstslöjden
Södra Hamngatan 45.

Största urval, moderna varor.
Lägsta priser
alltid hos
Hedströms
10 SÖDRA LARMGATAN 10
Linnégatan 11. Karl Gustafsgatan 57.

Varför plågas med dåligt kaffe då Ni kan få Swalanders kaffe! Butiker: Kungsg. 17 Korsg. 13, Bazar Alliance. Prova redan i dag! Säljes endast i egna butiker.

Bröstkaramellen ENGELBREKT
Välgörande Välsmakande Övertträffad
Lagligen skyddad Endetillverkare
A.-B. Karamellfabriken Engelbrekt, Örebro.
Säljes överallt i påsar om 1 hg. à 50 öre.

Duktyger och Vita Vävnader
till fabrikspriser
ALMEDALS FÖRSÄLJNINGS-MAGASIN,
Kungsgatan 55.

Lilla Vilohemmet
Tel. 272. Alingsås. Tel. 272.
REKOMMENDERAS!
Luftiga ljusa rum, gott bord. Inackordering 4:— 4:50 5:— kr. pr dag.
Förfrågn. ställas till frkn Lotten Nordgren

Billig Massage
i hemmen.
Referenser pr tel. 7579 och 7714.

Arla Mjölk
Distribution på glasflaskor.
Tel. 40781, 45699

fostrats i ett kloster. Du säger, att du inte anförtrott dig till den här unge mannen, doktor Mallory.

— Det är alldeles självklart, att jag inte gjort, avbröt Lilith henne häftigt.

Modern såg genomträngande på henne.

— Jag tror dig naturligtvis, men jag måste dock säga, att envar som sett dig tala med doktorn och ge honom sådana blickar, måste ha fått den uppfattningen, att ni stå på mycket förtrolig fot med varandra.

Det skulle i så fall ha varit en fullständigt felaktig uppfattning — jag *har* icke sagt honom något, förklarade den unga flickan kort.

Fru Ames reste sig, stödjande sig på sin käpp.

— Ja, mitt barn, du gör också klokast i att icke tala för mycket med främlingar, förrän du lärt dig att vara litet försiktigare än vad du varit ifråga om den här unge mannen.

Hur vänlig moderns stämma än var, kände sig dock Lilith kränkt av hennes ord.

— Det är icke något onaturligt i att vara uppriktig mot en läkare, sade hon med samma kyliga tonfall som förut.

— Nej, naturligtvis, men doktor Mallory är en främling för oss — och i vår ställning kan vi icke vara nog försiktiga i valet av nya bekantskaper.

Lilith böjde på huvudet och reste sig för att gå in i byggnaden. Men hon hade icke hunnit långt, förrän hon hörde moderns trippande steg bakom sig.

— Kära Lilith, du skulle göra mig glad, om du ville avstå från din promenad och i stället åkte ut med mig, sade hon. Jag vet nog, att du inte tycker det är roligt, men jag känner mig så ensam i dag, och du vet jag orkar inte gå.

Lilith lovade att följa med henne, ehuru hon nog misstänkte att vad hennes mor önskade endast var att övervaka henne och förhindra ett nytt sammanträffande med den ståtlige unge läkaren.

Morgonen därpå lämnade doktor Mallory sitt hem i mycket dåligt humör. Han hade just mottagit ett brev från fru Ames, som skrev till honom med så överdriven hövlighet, att det nästan var en förnärmelse. I brevet låg en check som honorar för för hans besök. Det stod klart för honom, att hon på detta sätt ville avskära varje förbindelse mellan honom och Old Court.

Mrs Ames hade lyckats i sittt uppsåt — doktor Mallory gav sig själv löftet att undvika varje sammanträffande med damerna på Old Court. Men samtidigt hade hon givit ytterligare näring åt det intresse och den nyfikenhet han kände vis-à-vis den unga flickan. Det förvirrade honom att hon kunde inge honom ett så starkt intryck av oskuld och uppriktigt samtidigt med att allt hos henne syntes förråda att hon varit medspelande i en eller annan mystisk tragedi eller drabbats av någon hemlig sorg.

Han erinrade sig uttrycket i hennes ögon då hon blickade upp till honom, liksom bönfallande att han skulle lätta den tragiska börda, som tyngde henne. Och ehuru han kände, att han icke förmådde hjälpa henne, hade han dock en förnimmelse att hans sympati och uppmuntran skulle skänka henne en viss tröst och lisa.

Och att då bliva avvisad på detta bryska sätt, att förbjudas ett närmande även under den tillfälliga bekantskapens kyliga form var ett kännbart slag för hans stolthet och ägnat att dämpa hans känslor av sympati.

Doktor Mallorys vrede och dåliga humör hade ännu icke hunnit avdunsta, när han samma dags eftermiddag mötte den person han minst av alla önskade träffa.

En av lady Bambers största sociala insatser var upprättandet av ett stort sjukhus i Shingle End några månader före damerna Ames ankomst till trakten. Det var en storslagen filantropisk handling och en betydelsefull händelse i samhällskrönikan, men därmed var också alltsammans slut. Sjukhusbyggnaden togs icke i bruk för sitt ursprungliga ändamål, och sedan den stått tom någon tid apterades den till ett slags sällskaps- eller klubblokal.

Då doktor Mallory på väg till en patient som bodde utanför samhällets hank och stör passerade klubbyggnaden hade den just varit samlingsplatsen för köpingens damer, vilka haft symöte och fru Cooke och hennes äldsta dotter Marjory kommo just ut därifrån.

Doktorn lyfte på hatten och tänkte just rida vidare då fru Cooke ropade på honom och bad om ett par minuters samtal.

Mallory hoppade av hästen utan att helt dölja sitt missnöje. Han anade instinktivt att vad fru Cooke önskade icke var något annat än vissa upplysningar, som han var ohågad att giva. Men hon smålog vänligt mot honom och hyste hon de hemliga planer han misstänkte henne för, så förstod hon i allt fall att dölja dem synnerligen väl.

— Jag ville bara fråga er, började hon, om ni inte kunde hjälpa mig till en skrivmaskin?

— Kära fru Cooke, jag förstår mig inte alls på skrivmaskiner. Om det i stället varit ett stetoskop —

(Forts.).

——::——